

- 3) Tredje anbringende, subsidiært til det foregående og udelukkende med hensyn til bygge- og anlægskontrakter samt tjenesteydelsesaftaler til genstand for korrektion, vedrørende tilsidesættelse af artikel 20, stk. 2, litra f) i direktiv 93/38, idet alle betingelser er opfyldt for, at de spanske myndigheder efter proceduren om udbud efter forhandling uden forudgående bekendtgørelse kunne indgå en aftale om supplerende arbejder, som blev gennemført i de fem projektfaser, der er berørt af korrektionen.

Appel iværksat den 4. maj 2011 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens dom af 15. februar 2011 i sag F-81/09, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-238/11 P)

(2011/C 186/57)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som Personaleretten a) frifandt Kommissionen i det søgsmål, som han havde indbragt for den, b) bestemte, at han skulle afholde tre fjerdedele af de sagsomkostninger, som han havde afholdt i førsteinstans, og derudover nedlægges følgende påstande,

principalt:

(B.1.1.) Appellanten gives medhold i alle de påstande, som han havde nedlagt for førsteinstansen, bortset fra påstanden vedrørende sagsomkostningerne,

(B.2.2.) indstævnte tilpligtes at betale appellanten de sagsomkostninger, som Personaleretten bestemte, at han skulle afholde.

Subsidiært:

(B.2) sagen hjemvises til Personaleretten i en anden sammensætning med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse med hensyn til de påstande, der er nævnt i de foregående punkter (B.1.1.) og (B.2.2.).

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens dom af 15. februar 2011 (sag F-81/09). Ved denne dom frifandt Personaleretten Kommissionen i et søgsmål, som var indbragt med påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse om delvist afslag på hans krav om morarenter af den efterbetaling af invalideydelse, som Kommissionen har udbetalt til ham, dels om, at Kommissionen tilpligtes at betale ham et beløb svarende til forskellen mellem beløbet for morarenter beregnet efter de kriterier, som efter hans opfattelse skal anvendes, og det, der rent faktisk blev udbetalt.

- 1) Første anbringende vedrører en fuldstændig mangel på begrundelse i den appellerede doms præmis 32, samt tilsidesættelse af den begrundelsesforpligtelse, der påhviler alle institutioner i Den Europæiske Union (præmis 41-47 i den appellerede dom).
- 2) Andet anbringende vedrører den fejlagtige, forkerte og ulogiske fortolkning samt anvendelse af indholdet af meddelelsen af 8. maj 2003, jf. den appellerede doms præmis 53.
- 3) Tredje anbringende vedrører den fejlagtige, forkerte og ulogiske fortolkning og anvendelse af begrebet anvendelse af en analog bestemmelse, af de relevante retsregler og den relevante retspraksis (præmis 57 og 58 i den appellerede dom).
- 4) Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af retsgrund sætningen *patere legem quam ipse feristi*, som den appellerede dom absolut er behæftet med, og en fuldstændig mangel på begrundelse vedrørende afvisningen af argumentet om, at der foreligger en tilsidesættelse af retsgrund sætningen *patere legem quam ipse feristi* (navnlig med hensyn til præmis 59 i den appellerede dom).
- 5) Femte anbringende vedrører den retsstridige afvisning (den appellerede doms præmis 69 og 70) af »kravet om økonomisk domfældelse«, om ikke af andre årsager, så fordi Personaleretten ikke tog stilling til appellanten påstand vedrørende kompensationsrenter.
- 6) Sjette anbringende vedrører den retsstridige afvisning (den appellerede doms præmis 73 og 76) af påstanden om skadeserstatning.
- 7) Syvende anbringende vedrører den omstændighed, at appellanten retsstridigt blev pålagt at afholde tre fjerdedele af sine sagsomkostninger.